

1. Помандруйте по вулицях Єрусалиму, і розгляньтеся та розпізнайте, і на майданах його пошукайте: чи не знайдете там людини, чи нема там такого, що чинить за правом, що правди шукає, то Я їм пробачу!

2. Коли ж вони кажуть: Як живий Господь, то справді клянуться неправдою.

3. Хіба ж очі Твої не для правди, о Господи? Уразив Ти їх, але їм не болить, понищив Ти їх, та відмовились узяти поуку вони, обличчя свої поробили від скелі твердішими, відмовилися навернутись!

4. А Я думав: Це прості лиш люди, безглузді, вони бо не знають дороги Господньої, права Бога свого.

5. Піду но собі до вельможних і з ними помовлю, бо знають дорогу Господню вони, право Бога свого, та й вони усі разом зламали ярмо, а шлеї пірвали!

6. Тому лев лісовий їх поб'є, погубить їх вовк степовий, пантера чигає на їхні міста: кожен, хто вийде із них, пошматований буде, бо помножились їхні гріхи, їхні відступства численними стали!

7. Хіба через це Я пробачу тобі: твої діти Мене полишили, і присягаються тим, хто не Бог. Я їх нагодував, а вони чужоложать і натовпом ходять до дому блудниці,

8. волочаться, мов жеребці відгодовані: кожен ірже до жони свого ближнього...

9. Чи ж оцього Я не покараю? говорить Господь. І хіба над народом, як цей, не помститься душа Моя?

10. Зберіться на мури його та й пониште, але не вчиняйте кінця їм! Усуньте підпори його, бо вони не для Господа,

11. бо зраджуючи, Мене зрадив Ізраїлів дім та дім Юдин, говорить Господь.

12. Вони відцуралися Господа та говорили: Немає Його, й зло не прийде на нас, ні меча, ані голоду ми не побачимо!

13. А пророки поробляться вітром, і немає в них слова Господнього, отак їм пороблено буде!

14. Тому вирікає отак Господь Бог Саваот: За те, що говорите слово таке, ось Я в уста твої вкладу слово Своє за огонь, а народ цей то дрова, і він пожере їх!

15. Ось Я приведу іздалека народа на вас, о доме Ізраїлів, каже Господь, це сильний народ, стародавній це люд, люд, що мови його ти не знаєш, і не зрозумієш, що він говоритиме.

16. Його сагайдак, як відчинений гріб, усі хоробрі вони.

17. І він пожере твоє жниво та хліб твій, поїсть він синів твоїх та дочок твоїх, худобу дрібну та худобу велику твою пожере, з'їсть твого виноградника й фігу твою, понищить мечем твердинні міста твої, на які ти надієшся...

18. Та й за тих днів, говорить Господь, не зроблю Я із вами кінця!

19. І буде, як скажуть: За що Господь, Бог наш зробив нам усе це? то ти скажеш до них: Як Мене ви покинули, і служите в вашому краї богам чужоземним, так чужинцям служити

ви будете в краї не вашому!...

20. Сповістіть в домі Якова це, та оголосіть це в Юдеї, говорить Господь.

21. Почуй же оце, ти народе безумний й безсердий, який має очі й не бачить, має вуха й не чує!

22. Чи Мене ви боятись не будете, каже Господь, чи тремтіти не будете перед лицем Моїм? Мене, що пісок поклав за границю для моря, за вічну межу, якої воно не перейде: хоч повстануть, та не переможуть, і шумітимуть хвилі його, але не переступлять її!

23. А серце в народа цього неслухняне та непокірне, відпали вони та й пішли.

24. І не сказали вони в своїм серці: Біймося ж Господа, нашого Бога, який дає дощ, дощ ранній та пізній часу його, стереже нам уставлені тижні для жнив.

25. Ваші провини оце відхилили, а ваші гріхи від вас стримали цеє добро.

26. Бо в народі Моєму безбожники є, чигають вони, немов той птахолов, вони сітки розставили, хапають людей...

27. Як клітка, наповнена птахами, так доми їхні повні омани, тому повиростали та збагатились вони!

28. Потовстіли вони та погладшали, переступають також міру злого, справедливо вони не судили сирітського суду, і мають поводження! і не помагають убогим у їхній справі.

29. Чи ж оцього Я не покараю? говорить Господь. І хіба над народом, як цей, не помститься душа Моя?

30. Чудне та страшне стало в краї:

31. пророки віщують неправду, при помочі їхній панують священики, і народ Мій оце так кохає! І що зробите ви, як кінець тому прийде?